

-penning, -rik, -ring, -sked, -skrin, -tillgång, -tillverkning.

SILFVERARBETARE, m. 5. *Guld- och s., se Guldsmed.*

SILFVERBLECK, n. sing. Af silfverstänger genom glödning och hamring förfärdigadt bleck, som användes till hvarjehanda slags arbeten.

SILFVERBLICK, n. sing. Silfrets blickning vid smältning. Jfr. *Blicka*, 3.

SILFVERBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Liten borste, hvarmed silfverkärl rengöras.

SILFVERBROKAD, -- bråkåd, m. 5. Tjockt, tungt, sidentyg med invirkade figurer, blommor af silfver.

SILFVERBRÜLLOP, n. 5. Fest, som firas på tjugufemte årsdagen af tvenne äkta makars bröllop.

SILFVERBÅRD, m. 5. Bård, tillverkad hufvudsakligen af silfverspånad. [— bord.]

SILFVERFASAN, --- ån, m. 5. Kinesisk art af Fasanlägget, silfverfärgad, med fina, svarta streck. Phasianus nycthemerus.

SILFVERFINERING, f. 2. Operation, hvarigenom det rena guldet afskiljes ur sådant, som är legeradt med koppar.

SILFVERFISK, m. 2. Se *Guldfisk*.

SILFVERFLOTTA, f. 1. *Spanska s-n*, flotta af fartyg, som under tiden för spanska väldet i Amerika till Spanien öfverförde utbytet af de amerikanska bergverken.

SILFVERGLANS, m. sing. 1) Glans, liknande silfrets. — 2) Ett slags silfvermalm.

SILFVERGLITT, m. sing. En blyoxid, hvilken erhålles som biprodukt vid silfvertillverkning. — Kallas äfv. *Glete*.

SILFVERGRAN, f. 2. En art af Granträdet, med två hvitblå ränder på undre sidan af barren. *Picus Picca*.

SILFVERGRUND, m. 5. Grunden på ett arbete, då den är af silfver, försilfrad eller silfverfärgad.

SILFVERGRÅ, a. 2. neutr. — *grått*. Hvitgrå, liknande silfver.

SILFVERHÅR, n. 5. (fig.) Silfverhytt hår. I poesi och högre stil.

SILFVERHÄGER, m. 2. pl. — *hägrar*. Fågel af Hägerslägget, en alm hög och af rent hvit färg, med en lång fjäderbuske på hufvudet, som betalas ganska dyrt. *Ardea Garzetta*.

SILFVERKÄMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Rum, der silfver förvaras vid ett hof.

SILFVERKAPPE, m. 2. pl. — *kappar*. Kappe (se d. o. I.) af silfver.

SILFVERKIS, m. sing. Ett slags silfverhaltigt jernkis ifrån Ungern.

SILFVERKLANG, m. sing. Klang, liknande silfrets.

SILFVERKLAR, a. 2. Klar som silfrets klang. S. *stämma*.

SILFVERKNEKT, m. 2. Hofbetjent, som har tillsyn vid silfverkammaren.

SILFVERKORN, n. 5. Litet korn af silfver.

SILFVERKRISTALL, m. 5. Salpetersyrad silfveroxid.

SILFVERLAN, n. 5. Bredvalsad silfvertråd.

SILFVERLOD, n. 5. Sådant slags lod (se *Lod*, 10), som användes till lödning på silfverarbeten, samt för finare arbeten af messing, koppar, stål och jern.

SILFVERMATT, a. 1. Af en matt hvit färg, liknande silfrets.

SILFVERPAPPER, n. 5. *Äkta s.*, på ena

sidan med äkta bladsilfver belagdt papper. *Oäkta s.*, med tennfolium belagdt papper.

SILFVERPLANTS, m. 2. Plants (se d. o.) af silfver.

SILFVERPLÅT, m. 2. Plåt (se d. o.) af silfver.

SILFVERPOPPEL, m. 2. pl. — *popplar*. Ett trädslag med ofvan bjert gröna blad, inunder hvitludna. *Populus alba*.

SILFVERPROF, n. 5. Operation, hvarigenom silfrets finhet undersökes.

SILFVERSAND, m. sing. 1) Sand, som innehåller silfverkorn. — 2) Hvit glimmersand.

SILFVERSERSVIS, m. 5. Bord-, kaffe- eller te-servis af silfver.

SILFVERSKÅP, n. 5. o. SILFVERSKÄNK, m. 2. Skåp, skänk, der silfver förvaras.

SILFVERSLAGG, m. sing. Slagg, som blifver vid silfrets smältning.

SILFVERSLAGLOD, n. 5. Se *Silfverlod*.

SILFVERSMIDD, a. 2. Med silfver beslagen, prydd med silfvergaloner.

SILFVERSPÅNAD, m. sing. Silke, öfverdraget med fin silfvertråd.

SILFVERSTIFT, n. 5. Tunt stift af mjukt silfver, hvarmed skrives på pergament.

SILFVERSTIL, m. sing. Ett slags fin boktryckarstil.

SILFVERSTRÄNG, m. 2. Med silfvertråd öfverspunn sträng.

SILFVERSTUFF, m. 5. Sten, uti eller på hvilken finnes gediget silfver.

SILFVERSTÅL, n. sing. En stålsort, hvilken innehåller en ringa kvantitet silfver, och som anses för den bästa af alla.

SILFVERSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Halfrund stång af smält silfver.

SILFVERTACKA, f. 1. Tacka af silfver. Jfr. *Tacka*.

SILFVERTON, m. 5. Silfverklar ton.

SILFVERTRYCK, n. 5. Silfverfärgadt boktryck.

SILFVERTRÅD, m. 2. Tråd af silfver, som erhålles af långa uträckta cylindrar af nämde metall, hvilka dragas genom allt finare och finare hål i en stålskifva.

SILFVERTRÄD, n. 5. 1) Se *Dianas träd* (under *Diana*, 3). — 2) En art af växtsläktet *Protea*.

SILFVERTYGG, n. 5. Siden- eller bomullstygg, hvori blommor och mönster af silfvertråd eller silfverlan äro invädda.

SILFVERVERK, n. 5. Silfvergrufva med tillhörande förädlingsverk.

SILFVERVÅG, f. 1. (poet.) Silfverglänsande våg.

SILFVERVÅG, f. 2. Våg, hvarpå silfver våges.

SILFVERVÄRDE, n. 4. Värde i silfvermynt.

SILFVERVÅDER, f. 1. pl. — *ådror*. Åder af silfvermalm.

SILFVERÅLDER, m. sing. Brukas mest i bestämd form och betyder då: den andra af de diktade fyra tidsåldrarna, som följde näst på guldåldern, och under hvilken människorna redan voro förändrade, beredde hvarandra sorg och bekymmer, lydde icke gudarna och offrade ej åt dem, hvarföre deras lif på jorden var kortare än de människors, som lefde i guldåldern.

SILFVERÖGA, n. 4. pl. — *ögon*. Fiskslägget Zeus.

SILHUETT, silu'ätt, m. 5. (fr. *Silhouette*, efter en historisk person med namnet *de Silhouette*) Porträtt, som föreställer profilen af ett ansigte, helt och hållet ifyllt med svart färg. Skuggporträtt.